

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ ΟΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΓΡΑΦΗΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΟΜΙΛΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ

Μετά και τον ομώνυμο διαγωνισμό, ο φοιτητικός Όμιλος Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Κύπρου εξακολουθεί με δραστηριότητες για τη δημιουργική γραφή και στη νέα χρονιά. Ενώ τα περιοριστικά μέτρα λόγω της συνεχιζόμενης πανδημίας του νέου κορωνοϊού (SARs-CoV-2) - πέρα από την κόπωση- αναπόφευκτα έχουν επιφέρει και «ψυχοκοινωνική δυστοκία» στο σύνολο του κυπριακού πληθυσμού, μέσω της πλατφόρμας «Zoom» διοργανώνονται τέσσερα εξειδικευμένα σεμινάρια, σε συνεργασία με και υπό την καθοδήγηση της Δρος Μαρίας Ιωάννου, (PhD Creative Writing). Επικοινωνήσαμε λοιπόν με την ίδια, ώστε να εξασφαλίσουμε τα απαραίτητα στοιχεία και για ενδιαφερόμενους/ες που θα ήθελαν να παρακολουθήσουν.

Αρχικά λοιπόν, στο πολλαπλό ερώτημα, πώς προέκυψε η συνεργασία με τον φοιτητικό Όμιλο Λογοτεχνίας του Πανεπιστημίου Κύπρου, τι είναι τα σεμινάρια δημιουργικής γραφής, σε ποιες ημερομηνίες διοργανώνονται και με ποιο τρόπο, η Δρ Ιωάννου σημειώνει πως, «η συνεργασία μου με τον Όμιλο Λογοτεχνίας ξεκίνησε τον Οκτώβριο του 2019 κι είναι μια συνεργασία για την οποία είμαι πολύ χαρούμενη, αφού ο χρόνος έχει δείξει πως υπάρχει μεγάλη ανταπόκριση και έχει γεννηθεί μια όμορφη, δυναμική κοινότητα που όλο και εξελίσσεται. Στην ουσία, τα σεμινάρια Δημιουργικής Γραφής απευθύνονται σε όλους όσους θέλουν να εξερευνήσουν τη σχέση τους με τις λέξεις, τη συγγραφή και να εκφραστούν μέσα από αυτήν. Θα μπορούσαμε να πούμε πως μας προσφέρουν και μια μορφή κάθαρσης, μιας και μας δίνουν την ευκαιρία να μοιραστούμε αυτά που γράφουμε με την υπόλοιπη ομάδα, αν το θελήσουμε». Δεν παραλείπει βέβαια να σημειώσει τον τρόπο και ώρες διεξαγωγής, εφ' όσον μας ενημερώνει πως «αυτή την περίοδο υλοποιείται μια σειρά τεσσάρων δίωρων εργαστηρίων μέσω της πλατφόρμας «Zoom», μια Τετάρτη ανά μήνα, στις ημερομηνίες 27/01, 17/02, 17/03 και 21/04, κάθε φορά από τις 6μ.μ. μέχρι τις 8μ.μ».

Σαφώς όμως, καθένα από τα ξεχωριστά τούτα σεμινάρια, περιλαμβάνει θεματικές, αποσκοπώντας να καλύψουν συγκεκριμένους στόχους ή ανάγκες, «μαλακώνοντας» ίσως έτσι και τις συνθήκες συνεχιζόμενης κοινωνικής αποστασίωσης, όπου η φυσική επαφή και επικοινωνία είναι απαραίτητα στοιχεία ισορροπίας για την ανθρώπινη φύση, έστω με την τεχνητή συνδρομή της τεχνολογίας. Όπως μας λέει, «μέχρι στιγμής, οι συμμετέχοντες/ουσες ήρθαν σε επαφή με βασικές τεχνικές Δημιουργικής Γραφής, με τεχνικές ανάπτυξης ύφους και χαρακτήρων στην πεζογραφία, με υβριδικές προσεγγίσεις στη Δημιουργική Γραφή και ούτω καθεξής. Τα εργαστήρια αυτού του εξαμήνου, εμβαθύνουν στην πολύ μικρή φόρμα (εργαστήρι

1), σε διάφορους τρόπους αφήγησης (εργαστήρια 2 και 3) και στον ρυθμό, ταχύτητα και μουσικότητα ενός κειμένου (εργαστήριο 4). Νομίζω η Λογοτεχνία, και κατ' επέκταση η Δημιουργική Γραφή, καλύπτουν διαχρονικές ανάγκες, την ανάγκη της έκφρασης, την ανάγκη να συνδεθούμε δημιουργικά με τον εαυτό μας και τους άλλους, την ανάγκη να κατανοήσουμε τον κόσμο. Σίγουρα εν καιρώ πανδημίας αυτές οι ανάγκες μεγεθύνονται. Ταυτόχρονα, η απομόνωση και εστίαση στην ουσία των πραγμάτων, μας βοηθά να προσεγγίσουμε και τα κείμενά μας διαφορετικά, να σκάψουμε βαθύτερα, να εκτιμήσουμε τη σημασία της κάθε λέξης, του κάθε σημείου στίξης, και να βρούμε, εν τέλει, μια δική μας φωνή».

Εν κατακλείδι ζητήσαμε από την ίδια να καταγράψει οτιδήποτε άλλο θα ήθελε σχετικά, όπου μέσα από την ποιοτική οπτική παρατηρεί ότι, «η Δημιουργική Γραφή για μένα δεν υπόσχεται να κάνει κάποιον/κάποια συγγραφέα, ούτε της αξίζει μια επιφανειακή, εμπορική προσέγγιση. Και σίγουρα τέτοιου είδους σεμινάρια, δεν θα έπρεπε να «διδάσκουν» με την αυστηρή έννοια αλλά να καλλιεργούν, να εμπνέουν, να ξεκλειδώνουν. Η Δημιουργική Γραφή για μένα, ανοίγει παράθυρα, συνδιαλέγεται με άλλες σπουδές και τέχνες, καθοδηγεί, προσφέρει γνώση αλλά και κίνητρο, θεωρία αλλά και πρακτική, ώστε να κτιστεί σιγά-σιγά μια αυθεντική συγγραφική ταυτότητα. Η Δημιουργική Γραφή, όταν προσεγγίζεται με σεβασμό, έρευνα και ευαισθησία, μας ενθαρρύνει να γράφουμε με διαφορετικό τρόπο, μας απελευθερώνει από τα κλισέ, σπρώχνει και εμάς και τη γλώσσα, ένα βήμα παραπέρα». Διότι, όπως και ο ποιητής άλλωστε έγραψε:

Η λέξη με είχε
με βρήκε
με είπε.
Κι εγώ μονάχα «ευχαριστώ».
Στη λέξη μια λέξη.
Ο κόσμος¹.

Πατώντας στέρεα κι εμείς σε αυτό το γενναίο βήμα (ανα)νοηματοδότησης απέναντι στην ανοησία, το οποίο η Δρ Μαρία Ιωάννου προτάσσει, δεν έχουμε παρά να της ευχηθούμε καλή επιτυχία στο δημιουργικό έργο που έχει αναλάβει. Να το φέρει σε πέρας, με την όσο το δυνατόν ευρύτερη συμμετοχή του Ομίλου Λογοτεχνίας, των φοιτητών/τριων του Πανεπιστημίου Κύπρου γενικότερα.

***Νεκτάριος Παρτασίδης,
Ειδικός Επιστήμονας Υποστήριξης Έργου,
Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων, Πανεπιστήμιο Κύπρου**

¹ [Η λέξη]. Ανθολογία Γιάννη Ρίτσου. 2000. Εκδόσεις «Κέδρος», σελ. 320.